

Střetný boj motostřeleckého a tankového pluku (k novým řádům)

Plukovník Augustin Procházka

Během útoku může dojít ke střetnému boji, využívá-li pluk výsledků vlastních jaderných úderů, trhlin a mezer v nepřátelské sestavě k proniknutí do hloubky a zde se střetne s nepřátelskými zálohami, které jsou určeny k přehrazení vzniklých mezer, k zaujetí nové obranné čáry nebo k protizteči.

V této situaci bude zpravidla pluk rozvinut do předbojové sestavy.

Střetný boj pluku může vzniknout při hlubokém manévru obchvatem nebo obejitím k úderu do týlu nepřítele. V tomto případě může být pluk již v předbojové sestavě nebo i v pochodové sestavě s částečným rozvinutím jednotek bojového zajištění.

Za pronásledování může dojít ke střetnému boji, střetne-li se pluk s nepřátelskými zálohami, které jsou přisunovány z hloubky buď k podchycení vlastních ustupujících vojsk nebo jsou-li určeny k zastavení pronásledování ať útočnou či obrannou činností.

Dále to může být v tom případě, kdy se pluk střetne s nepřátelskými jednotkami, které pod ochranou krycích prvků ustupují do týlu. Pak nebude situace k střetnému boji zvláště složitá. Půjde především o rychlé zničení ustupujících nepřátelských sil úderem do boku a o odříznutí jeho ústupových cest.

Daleko složitější podmínky ke střetnému boji se vytvářejí v obraně, protože útočící nepřítel bude mít zpravidla převahu sil a prostředků a mož-

nost větší iniciativy. Naproti tomu u obránce budou omezené možnosti manévru silami a prostředky. Ke střetnému boji motostřeleckého a tankového pluku může dojít v obraně při protizteči na vklínivšího se nepřítele, anebo je-li určen k přehrazení mezery vzniklé po nepřátelských zvláště skupinových jaderných úderech.

V uvedených případech bude mít charakter střetného boje odlišný ráz od střetného boje, ke kterému dochází za pochodu, neboť ve většině případů budou jednotky pluku již rozvinuty do předbojové nebo někdy i bojové sestavy.

Z rozboru možností vzniku střetného boje pluku vyplývá, že při soudobé manévrové činnosti bude motostřelecký a tankový pluk zahajovat střetný boj buď z pochodové nebo z předbojové sestavy. Při pochodové, tak i v předbojové sestavě budou již jednotky a posilové prostředky uskupeny do určité sestavy, takže v krátké době mohou manévrovat na kterýkoli směr.

Ve střetném boji do popředí vystupuje nutnost smělé a rozhodné činnosti jednotek, rychlého rozhodování a samostatnosti ve formách a způsobech ničení přicházejícího nepřítele.

Obě strany se budou snažit dosáhnout svých cílů rychlou a překvapivou činností, budou usilovat o získání iniciativy a vnutit tak svoji vůli nepříteli. Při tom velitelé a štáby budou mít zpravidla omezené údaje o nepříteli a

málo času na organizaci boje. Tím se ostře liší střetný boj od ostatních druhů boje.

Z toho vyplývá, že sestava pluku musí být učleněna již za přesunu tak, aby byly vytvořeny nejvýhodnější podmínky k předejití nepřítele v palebných úderech a v rozvinutí do bojové sestavy.

Důležitý požadavek na bojovou sestavu pluku je, aby umožňovala překvapivý úder do boku a týlu nepřítele při současném čelním poutání nepřítele částí sil. Již za přesunu pluku se určuje do čelního zajištění a k poutání nepřítele až jedna třetina sil, část protitankových prostředků včetně protitankových řízených střel, ženijní a chemické jednotky. Je-li pluk posílen dělostřelectvem divize, pak můžeme určit do zajišťovacích jednotek i plukovní dělostřelectvo. U motostřeleckého pluku je výhodné začlenit do čela motostřeleckého praporu, který plní úkol čelního zajištění, část tankového praporu.

Do hlavních sil pluku je účelné začlenit dělostřelectvo tak, aby mohlo v nejkratší době zaujmout palebné postavení k palbě na postupujícího nepřítele a donutit ho k rozvinutí jeho sil v nepříznivých podmínkách. Současně musí být dělostřelectvo schopné soustředit palbu při úderu a zteči hlavními silami pluku.

V závislosti na podmínkách, za kterých bude pluk přecházet do střetného boje, může mít **bojovou sestavu v jednom sledu s vyčleněním zálohy nebo ve dvou sledech.**

Bojovou sestavu v jednom sledu bude mít pluk zpravidla tehdy, působí-li v předvoji nebo jako předsunutý odřad a má se zmocnit důležité čáry k zabezpečení rozvinutí hlavních sil a společně s nimi pak udeřit na nepřítele.

Bojová sestava v jednom sledu umožňuje širší frontu rozvinování, ztě-

žuje nepříteli účinný jaderný úder na sestavu pluku a umožňuje silný úder na nepřátelské uskupení.

Ve všech ostatních případech bude mít pluk bojovou sestavu ve dvou sledech. Při zaujetí sestavy ve dvou sledech se rozvíjí první sled a druhý sled zpravidla postupuje v předbojové sestavě. To má výhodu v tom, že přechod do bojové sestavy netrvá tak dlouho a hlavně pak vytvořením druhého sledu je dána možnost lépe řešit úkol v průběhu střetného boje.

Motostřelecký pluk při bojové sestavě ve dvou sledech bude mít obvykle v prvním sledu dva motostřelecké prapory zesílené jednotkami tankového praporu.

Nelze však vyloučit případ, kdy celý tankový prapor motostřeleckého pluku bude použit v prvním sledu společně s jedním motostřeleckým praporem, zejména tehdy, je-li pluk ve střetném boji divize zasazen na směr úderu do boku a týlu nepřátelských tankových jednotek.

Působí-li motostřelecký (tankový) pluk samostatně nebo na křídle divize, musí mít dostatečně zabezpečeny odkryté boky. Ochrana boku nabývá na významu zvláště za přesunu a při přechodu pluku do předbojové a bojové sestavy. Ochrana odkrytého boku se organizuje jak v rámci pluku, tak i u praporů. K ochraně boku pluku se zpravidla určuje rota z praporu druhého sledu, u praporu zpravidla četa. **Tyto jednotky plní současně i úkoly průzkumu na bocích.**

Pro úspěšný střetný boj pluku je třeba vytvářet výhodné podmínky k rozvinování a k smělému a hlubokému manévru jednotlivými prapory a tím i celým plukem. To znamená, že šířka fronty bojové činnosti pluku ve střetném boji bude proti útočnému boji až dvojnásobná a může dosahovat, počítaje s mezerami mezi prapory 10 i více

kilometrů. Prapor, který zabezpečuje rozvinování hlavních sil pluku — ať jako předvoj nebo předsunutý odřad může pak působit v šířce do 3—4 km. Tyto šířky budou závislé na úkolu, volbě bojové sestavy, situaci nepřítele a terénu.

Ve střetném boji pluku bude mít velký význam dobře organizovaný průzkum a získávání zpráv o činnosti nepřítele všemi prostředky. Vedení průzkumu nelze jen omezovat na vlastní průzkumnou jednotku pluku. Při předvídání střetného boje musí být průzkum organizován jak do hloubky nepřítele, tak i bezprostředně před pochodovou bojovou sestavou a na odkrytých bocích. To znamená, že prapor v čelním nebo bočním zajištění musí vysílat k získání zpráv o nepříteli bojovou průzkumnou hlídku. Kromě toho pluk využívá výsledků vzdušného průzkumu.

Pluk vysílá průzkumné skupiny zpravidla v síle čtyři, přičemž vzhledem k možné šířce pásma činnosti je účelné

je vysílat na dva i více směrů. Mají především zjistit a sledovat hlavní nepřátelská uskupení, jeho složení a činnost a zvláště pak prostředky jaderného napadení. Zjišťují složení a směr pohybu nepřítele, rozvinování jeho prostředků jaderného napadení, dělostřelectva, činnost tankových jednotek a nepřetržitě sledují přísun nepřátelských jednotek (záloh) z hloubky. Hloubka činnosti těchto průzkumných skupin bude poměrně značná a může podle situace a úkolu pluku dosahovat až do 50 km. Úkoly průzkumným skupinám vydává zpravidla náčelník štábu pluku. V některých případech, zvláště při vysílání nové skupiny k ověření důležitých zpráv, bude úkol dávat osobně velitel pluku. Na činnosti průzkumu a především na okamžitém dodávání a vyhodnocování získaných zpráv bude často záviset i úspěch střetného boje pluku. V souvislosti s tím chceme podotknout, že nedostatek zpráv nezabývá velitele včas přijmout rozhodnutí a stanovit úkoly jednotkám.

Rozhodnutí a bojové úkoly pluku ve střetném boji

Velitel pluku se rozhoduje ke střetnému boji na základě zpráv o nepříteli, ujasnění úkolů a předvídání vývoje boje. Musí věnovat pozornost stanovení možných čar střetnutí s nepřítelem, možnému směru použití jeho hlavních sil a možnému použití nepřátelských prostředků jaderného napadení. Na základě toho stanoví pak dobu ovládnutí nejvýhodnějších čar, čaru k rozvinutí jednotek pluku do bojové sestavy, dobu a prostor pro zaujetí palebných postavení a pohotovosti dělostřelectva a k zahájení palby.

Rozhodnutí velitele pluku zpravidla obsahuje:

— zámysl, ve kterém vyjadřuje pořadí a manévry ke zničení nepřátelského uskupení, bojovou sestavu a směr úde-

ru hlavních sil pluku, využití vlastních jaderných úderů a úderů letectva (budou-li provedeny), cíle, které má zničit a umlčet dělostřelectvo;

— bojový úkol čelnímu praporu (předvoji), čaru rozvinutí a bojové úkoly praporům a jednotkám hlavních sil;

— dodatečné úkoly pro průzkum a zabezpečení odkrytých boků pluku;

— způsob součinnosti jednotek při střetném boji;

— organizaci a místa velení.

Velitel pluku se rozhoduje obvykle podle mapy, přičemž organizaci střetného boje musí ukončit v době, kdy hlavní síly pluku jsou vzdáleny od nepřítele asi 20—30 km, tj. jednu hodinu přesunu. Při stanovení úkolů jednotkám ke střetnému boji vychází ze zásady

zničit hlavní nebo alespoň čelní část hlavních sil pochodové nebo bojové sestavy nepřítele.

Ve střetném boji nebude mít často velitel pluku přesné a úplné údaje o uskupení postupujícího nepřítele. Proto úkoly praporům a posilovým prostředkům ke zničení nepřítele udává jen všeobecně s cílem předstihnout nepřítele v pravý okamžik v rozvinování a v ovládnutí důležité čáry nebo prostoru, který skýtá nejvýhodnější podmínky pro další rozvíjení střetného boje a zničení nepřítele. Bojové úkoly jednotkám upřesňuje pak během postupu podle získaných zpráv o nepřátelské situaci.

Při stanovení manévru a směru hlavního úderu musí velitel pluku přihlížet k využití účinků vlastních jaderných úderů. Vlastní jaderný úder ve prospěch pluku, který vede střetný boj, může být však uskutečněn jen tehdy, bude-li mít v té době velitel divize naprosto přesné zprávy a údaje o uskupení nepřítele.

Manévr hlavními silami pluku musí být uskutečňován v rychlém tempu. Má směřovat k rozhodné zteči do boku a týlu hlavních nepřátelských sil, a to v terénu, který je vhodný k rozvinování a k bojové činnosti všech druhů vojsk, zvláště tanků. Hlavní úder lze uskutečnit čelně jen v tom případě, kdy rozvinující se hlavní síly nepřítele budou z větší části zničeny jadernými údery a kdy manévr k úderu do boku a týlu je ztížen nebo z hlediska času je neúčelný.

Při stanovení bojových úkolů praporům určuje velitel pluku **blížíší úkol a směr dalšího útoku.**

Působí-li prapor v čelním zajištění (v předvoji), bude jeho blížíším úkolem rozhodnou ztečí z chodu zničit zajišťovací jednotky nepřítele, ovládnout výhodnou čáru a aktivní činností poutat hlavní nepřátelské síly a zabez-

pečit rozvinování a manévr hlavních sil pluku. V dalším v součinnosti s úderem hlavních sil pluku rozbít nepřítele na daném směru útoku.

Blížíším úkolem praporů prvního sledu pluku (hlavních sil) na směru hlavního úderu může být: předejít nepřítele v rozvinování a v ovládnutí důležité čáry, rozhodnou ztečí ve střetném boji zničit jeho hlavní síly. V dalším rozvíjet útok do hloubky nepřátelské sestavy a ničit po částech tyl nepřítele a přicházející zálohy.

Praporu druhého sledu pluku určíme zpravidla směr postupu a pravděpodobnou čáru zasazení do boje. Jeho blížíším úkolem může být v součinnosti s prvním sledem dokončit rozbítí hlavních sil nepřítele a v dalším rozhodným postupem ničit po částech přicházející zálohy a prostředky jaderného napadení, rozmístěné v hloubce.

Působí-li pluk jako celek v předsumutém odřadu divize, bude jeho blížíším úkolem zpravidla předstihnout přibližujícího se nepřítele v ovládnutí výhodné čáry nebo prostoru ke zničení přicházejících nepřátelských sil. V dalším zabezpečit rozvinutí hlavních sil divize a v součinnosti s nimi zničit protistojícího nepřítele.

Pluk v prvním sledu hlavních sil divize může mít jako blížíší úkol: útokem z chodu využít raketových jaderných úderů k dokončení zničení prvního sledu hlavních sil nepřátelské divize do hloubky 8—12 km (počítáme-li od čáry rozvinutí). Na směru dalšího útoku bude jeho úkolem v součinnosti se sousedy ničit druhé sledy a přísunující se zálohy nepřítele.

Pluku v druhém sledu divize určíme zpravidla směr postupu a pravděpodobnou čáru (nebo čáry) zasazení a směr dalšího útoku.

Po rozhodnutí vydává velitel pluku bojový úkol především praporům a posilovým prostředkům působícím na

směru hlavního úderu. Bojové úkoly vydává osobně, rádiem nebo prostřednictvím důstojníků štábu. Přitom je důležité, aby prapory, které jsou zasazovány do střetného boje, měly potřebný čas k manévru na dalším směru. Proto musí velitelé praporů dodržet bojové úkoly včas. Může to být ve vzdálenosti ne blíže než 5–8 km od předpokládané čáry střetnutí s nepřítelem. Tato vzdálenost ještě umožňuje velitelům praporů stanovit bojové úkoly rotám, uskutečnit vhodný manévr a rozvinout roty do bojové sestavy k ničení nepřítele ztečí z chodu. Počítáme s tím, že tempo postupu tankových i motostřeleckých jednotek na obrněných transportérech bude v terénu 10 až 15 km v hodině; na vydání úkolů rotám a na jejich dovedení do čety (osádek), na rozvinutí a potřebný manévr zbývá tedy u praporu přibližně půl hodiny. Veškerá činnost velitelů musí probíhat za jízdy v krátkém čase. Ze zkušeností můžeme počítat s tím, že bojový úkol rotám vydá velitel praporu rádiem za 10–15 minut, přičemž roty se současně rozvíjejí do bojové sestavy a postupují na stanoveném směru. Velitelé tankových a motostřeleckých rot velí rádiem krátkými rozkazy nebo i signály pro postup, rozvinutí a dosažení čáry zteče. Na čáře zteče, aniž se roty praporu zastavují, vydávají velitelé rot úkoly (směr, cíl a objekt), který mají roty ve střetném boji zničit.

Ve střetném boji plní důležitý úkol dělostřelectvo, které musí včas zaujmout palebná postavení a být v pohotovosti s předstihem soustředit palbu na nepřítele.

Dělostřelectvo se ukládají úkoly ke zničení přibližujících se nepřátelských proudů, ke zmaření jejich rozvinutí, umlčení dělostřeleckých baterií, k narušování velení, ke zničení a umlčení nepřátelských taktických prostředků jaderného napadení, úkoly pro podporu

jednotek ve střetném boji a k ochraně boků pluku.

Protitankové jednotky a protitankové řízené střely pluku za střetného boje ničí nepřátelské tanky útočící čelně nebo i zabezpečují boky sestavy pluku.

Protiletadlové prostředky pluku a praporů jsou vždy v pohotovosti ničit rychle a nízko letící vzdušné nepřátelské cíle. K tomu je začleňujeme již za přesunu do sestavy pluku tak, aby mohly v nejkratší době zaujmout palebná postavení a zahájit palbu.

Současně s vydáním bojových úkolů jednotkám vydává velitel pluku doplňující nařízení k zabezpečení bojové činnosti ve střetném boji a pokyny pro součinnost. Upřesňuje především úkol průzkumným skupinám a vysílá dodatečně na směr hlavního úderu a do boků průzkumnou skupinu nebo bojovou průzkumnou hlídku. K zabezpečení odkrytého boku při rozvíjení do bojové sestavy a při další bojové činnosti ukládá zpravidla praporu druhého sledu nebo křídelním praporům vyslat boční zajištění, které může být v síle čety, v některých případech i v síle zesílené roty.

Opatření k ochraně před zbraněmi hromadného ničení spočívají ve střetném boji, kromě organizace chemického a radiačního průzkumu, v rychlém a skrytém rozvíjení praporů při maximálním využití ochranných vlastností terénu.

Čáry rozvíjení volíme podle možnosti co nejbliže k nepříteli. Musí zabezpečovat skryté a rychlé zaujetí bojové sestavy a překvapivý úder a rozhodnou zteč na postupujícího nepřítele.

Úkolem politické práce při činnosti s předvídaním střetného boje pluku bude udržovat jednotky v plné bojové pohotovosti k okamžitému rozvinutí, k rychlému manévru a k zasazení překvapivého úderu nepříteli rozhodnou a

iniciativní činností s cílem zničit ho všemi prostředky a vnejkratší možné době.

Organizace součinnosti ve střetném boji pluku bude spočívat v tom, že velitel pluku oznámí podřízeným velitelům jednotek dobu a cíl (objekt, prostor) raketového jaderného úderu, způsob jeho využití a činnost letectva. Dále stanoví čáry pro rozvinování jednotek do předbojové sestavy, čáru bezpečnostní vzdálenosti při vlastních jaderných úderech, dobu pohotovosti jednotek ke zteči z chodu, způsob podpory palbou dělostřelectva a dodatečné signály.

Byl-li na směr činnosti pluku (praporů) vysazen taktický vzdušný výsadek, stanoví velitel pluku signály (na základě dříve vydaných rozkazů velitele divize) pro rozpoznávání vlastních jednotek a k vzájemnému sladění bojové činnosti praporů a výsadku.

Jakmile velitel pluku vydá úkoly a nutné pokyny pro součinnost, přemís-

tuje se k praporu, který plní úkol předvoje (předsunutého odřadu), aby upřesnil jeho bojovou činnost v souladu s celkovým zámyslem střetného boje. Taková bude činnost velitele pluku, bude-li mít dobrý přehled o bojové situaci předvoje (předsunutého odřadu). Často však bude nutné, aby velitel pluku dříve, než vydá bojové úkoly hlavním silám, vyjel k čelnímu praporu, jakmile se tento zaváže do boje s nepřítelem, ujasnil si situaci a pak teprve vydal hlavním silám krátká předběžná nařízení rádiem a upřesnil bojové úkoly praporům a posilovým prostředkům postupně podle naléhavosti a v závislosti na čase, který potřebují ke splnění úkolu. Postup práce při organizaci střetného boje pluku nebude šablonovitý a bude záležet na konkrétní situaci. V každém případě však musí být činnost velitelů a štábu pluku i praporů velmi operativní a rychlá, neboť ve střetném boji často rozhodují o úspěchu ne hodiny, ale minuty.

Vedení střetného boje

Střetný boj pluku se obvykle zahajuje střetnutím průzkumných a předsunutých jednotek (průzkumné skupiny, předvoje nebo předsunutého odřadu) s nepřátelskými zajišťovacími (předsunutými) jednotkami.

Průzkumná skupina pluku po zjištění nebo střetnutí se zajišťovacími jednotkami nepřítele okamžitě hlásí situaci a aniž by se zdržovala, obchází je a proniká ke zjištění činnosti hlavních sil nepřítele.

Pro střetný boj má velký význam vzdušný průzkum, který zjišťuje postup a složení nepřátelských proudů, rozvinování prostředků jaderného napadení, tanků, dělostřelectva a nepřetržitě sleduje přesun jednotek z hloubky.

Proto musí štáb pluku organizovat odposlouchávání zpráv vzdušného prů-

zkumu, který plní úkoly na směr jeho postupu. Veškeré zprávy získané různými prostředky průzkumu se neprodleně vyhodnocují a předávají velitelům.

S přiblížením se k nepříтели úsilí průzkumu se stupňuje a podle potřeby štáb pluku vysílá nové průzkumné skupiny nebo bojové průzkumné hlídky na předpokládaný směr zasazení hlavních sil pluku a na boky, nebo i k prověření dosud získaných důležitých zpráv.

Pro střetný boj pluku má velký význam **energická a rozhodná činnost praporu**, který plní úkol předvoje nebo předsunutého odřadu. Jestliže se pluk přesunuje po dvou osách, vysílá zpravidla ve směr hlavních sil předvoj, na druhou osu přesunu čelní pochodovou záštitu v síle zesílené rotý.

Vzdálenost předvoje (čelní pochodové záštity) musí zabezpečovat včasné rozvinutí hlavních sil pluku a organizované zahájení střetného boje. Počítáme-li s průměrnou pochodovou rychlostí smíšených proudů po komunikaci ve dne 20–30 km za hodinu, pak přibližně na takovou vzdálenost by měl být vyslán prapor jako předvoj a na vzdálenost asi do 10 km čelní pochodová záštita pluku. Zahájení střetného boje předsunutých jednotek může trvat nejméně půl hodiny. Za tuto dobu se přiblíží hlavní síly k předsunutému praporu na vzdálenost 10–15 km. V této situaci by se měl již velitel pluku rozhodovat k zasazení a použití hlavních sil s cílem předejít nepříteli. To záleží na vzdálenosti hlavních sil nepříteli a na jejich činnosti.

Bojová činnost předvoje pluku ve střetném boji musí být zaměřena k rychlému zničení čelních nepřátelských jednotek se snahou dostat se co nejbližší k hlavním silám, předstihnout nepříteli v obsazení důležitých prostorů ve směru postupu pluku, poutat hlavní síly nepříteli aktivní činností, znemožnit jejich rozvinutí a organizované zasazení. Střetný boj předvoje bude probíhat na široké frontě s využíváním manévru.

Dělostřelectvo předvoje po zahájení boje čelní pochodovou záštitou předvoje rychle zaujímá palebná postavení poblíže osy přesunu a okamžitě zahajuje palbu na přibližujícího a rozvíjejícího se nepříteli.

Část dělostřelectva je možné předsunout do postavení k přímé střelbě. Protitankové prostředky a protitankové řízené střely ničí pronikající tanky a obrněné transportéry. K tomu se vysunují do výhodných postavení na křídla praporu a zabraňují obchvatu sil předvoje z boku.

Působí-li před plukem zesílený motostřelecký (tankový) prapor jako

předsunutý odřad, nezavazuje se zpravidla do boje se zajišťovacími jednotkami nepříteli, ale obchází je a proniká v rychlém tempu, aby se co nejvíce přiblížil hlavním nepřátelským silám. Po ovládnutí výhodné čáry ničí z chodu nepříteli úderem do boku a týlu, poutá jeho síly a drží vhodný prostor. Tím se vytvářejí výhodné podmínky pro zničení hlavních sil nepříteli jadernými údery a letectvem a k rychlému zahájení střetného boje hlavními silami pluku.

Jestliže se předsunutému odřadu nepodaří obejít nepřátelské zajišťovací (čelní) jednotky, ničí je rozhodnou ztečí z chodu, ovládne stanovený mu objekt (prostor, čáru) a zabezpečuje tak rozvinutí hlavních sil.

Hlavní síly pluku zahajující činnost pod ochranou předvoje nebo předsunutého odřadu, zvyšují rychlost přesunu, rozvíjejí se do předbojové a do bojové sestavy po praporech, přičemž se musí vyhýbat složitým přesunům.

Rozvíjení pluku do praporech proudů je výhodné začít ve vzdálenosti 4–6 km, do rotních proudů ve vzdálenosti 2–3 km od stanovené čáry pro rozvinutí do bojové sestavy. Předčasné rozvinutí do bojové sestavy na příliš velkou vzdálenost od nepříteli ztěžuje další rychlý manévr. Velmi často bude zahajován i veden střetný boj v předbojových sestavách na obrněných transportérech s rozvinutím tanků do bojové sestavy. Zkušenosti ze cvičení ukazují, že rozvíjení motostřeleckého pluku z pochodové sestavy do předbojové a bojové sestavy v jednom sledu trvá asi 1–1,5 hodiny, do dvou sledů asi 1 hodinu. Při pochodu pluku na dvou osách trvá přechod motostřeleckého pluku do bojové sestavy do 40 minut.

Motostřelecký prapor se rozvíjí z pochodové sestavy do bojové sestavy v jednom sledu asi za 20–30 minut.

U tankových jednotek jsou tyto doby asi o třetinu kratší.

Způsob rozvinutí a charakter činnosti při střetném boji pluku závisí na dané situaci a zámyslu boje. Pluk může zahájit střetný boj v podmínkách, kdy předejde nepřítele v rozvinování sil a konečně, kdy nepřítel předešel naše jednotky v rozvinování a s přesilou útočí. Je přirozené, že nejvýhodnější podmínky pro střetný boj vznikají při předstížení nepřítele v obsazení důležitých čar a při včasném rozvinutí hlavních sil pluku ke zteči do jeho boků a týlu.

V situaci, kdy se oboustranně současně rozvinuly síly vlastního předvoje i nepřítele, je výhodné silami předvoje zaútočit z chodu na postupujícího nepřítele, přiblížit se k jeho hlavním silám, čelně je poutat a hlavní síly pluku rychle a skrytě přesunout a rozvinout k úderu.

Jestliže se nepříteli podařilo předejít vlastní jednotky v rozvinování a útočí, musí být ihned zahájena palba všech protitankových prostředků, řízených střel a dělostřelectva na nepřítele a současně rozvinout prapor prvního sledu, zvláště tanky. Přitom část hlavních sil (druhý sled) rychlým manévrem udeří do boku nepřítele. Současně ženijní jednotky plní úkoly k ochraně boku těchto útvarů a jednotek. Taková situace je pro střetný boj krajně nepříznivá a svědčí o malé předvídavosti a rozhodování velitelů a o slabé činnosti průzkumu.

Ve střetném boji pluku, ve směru jeho hlavního úderu, mohou být podle rozhodnutí velitele divize použity raketové jaderné údery (úder), především na nepřátelské prostředky jaderného napadení, na uskupení dělostřelectva a tanků hlavních sil. Nejvýhodnější doba k použití jaderných úderů je při rozvinování nepřátelských jednotek. Vlastní jaderné údery musí být sladěny s celkovým zámyslem velitele divize pro střetný boj.

Při využívání výsledků jaderných úderů, úderů letectva a dělostřelectva se tankové a motostřelecké jednotky rychle vklíní do nepřátelské sestavy, rozdělují jeho uskupení a po částech je ničí.

Jestliže se nepřítel snaží udeřit do boku útočících hlavních sil pluku, odrazí se palbou dělostřelectva, letectva a protitankových prostředků. V některých případech bude nutné vyčlenit část sil k odrazení tohoto nepřátelského úderu.

Jednou z nejdůležitějších podmínek pro dosažení úspěchu ve střetném boji je **smělý a rychlý manévr, spojený s překvapivým úderem.**

Při střetném boji pluku mohou vzniknout velmi složité situace, které je třeba řešit aktivní činností jednotlivých praporů i zásahem velitele pluku.

Rychle rozdrtit nepřítele a udržet iniciativu během boje mohou vojska jen při činnosti v rychlém tempu, při dovedném využívání předbojových a bojových sestav.

Redakce hodlá přispět na pomoc čtenářům tím, že bude přinášet materiály k objasnění některých ustanovení nového Polního řádu, popřípadě nejasných otázek, které se vyskytly během jejich studia. Čtenáři se mohou proto jakýmkoli způsobem obracet na redakci, která zabezpečí hodnotné materiály (odpovědi) z kompetentních míst.